

Univerzita Karlova v Praze
Fakulta Humanitních Studií
Pracoviště historické sociologie

Oponentský posudek diplomové práce Bc. Marcely Navrátilové
«Proměna hrdinství práce za socialismu»

Marcela Navrátilová napsala práci teoreticko-výzkumné povahy. Práce má 68 papírových stránek – což je kolem 88 normostránek, 3 strany zabírá bibliografie, 4 stránky jsou přílohy. Struktura práce je tvořená čtyřmi částmi: úvodem (1 str.), metodologií diskurzivní analýzy (6 str.), teoretickými východisky (26 str.), empirickou částí zvanou diskurz hrdinství práce (37 str.) a závěrem (1,5 stránky).

Práce je vypracovaná pečlivě a obsahuje všechny požadavky kladené na magisterskou práci, včetně poznámkového aparátu, bibliografie, konceptuální debaty, atd. Z těchto důvodů ji doporučuji k obhajobě.

K této práci mám nicméně také námitky a zjistil jsem, že několik věcí nebylo dopracováno. Naproti tomu považuji některé aspekty práce za chvályhodné.

Cílem diplomové práce Marcely Navrátilové je analýza nejčtenějších celostátních novin socialistického období, Rudého práva, a to v různých obdobích tohoto režimu v padesátých letech. To je obzvláště zajímavé téma pro historickou sociologii českého socialismu. Vybraná metoda, diskurzivní analýza, je nesporně tou správnou a autorka ji používá s grácií.

Po formální stránce byla práce provedená pečlivě a formální problémy byly spíše výjimkou. I přesto bych chtěl i k nim zmínit několik připomínek.

Bibliografie je dostačující, ale přece by mohla být širšího záběru. Za další problém považuji to, že struktura argumentace je nedomyšlená. Čtenář očekává, že každá kapitola anebo i podkapitola se pokusí o to, aby dokázala hlavní tezi. Není to tak. Kapitoly metodologické a teoretické (není mi jasné, jakým způsobem jsou tyto dvě části oddělené) obsahují naproti tomu spíše podkapitoly popisující různé teorie, které ale nejsou v práci později nijak použity. Jsou tam tedy, zdá se, zbytečně.

Z této části není také zcela zřejmé, zda se autorka rozhodla pro foucaultovský přístup, zdůrazňující, že diskurz je nástroj poznání, pojímá diskurz spíše jako nástroj ovládnutí (na str. 29), anebo jestli nabízí vlastní syntézu těchto přístupů.

To pak zanechává dojem, že autorka představuje různé elementy skládky, aniž by je potom složila dohromady.

Celkově, jde o práci velmi zajímavou, a to i přes nedostatky v první její polovině.

Proto navrhuji hodnotit práci, v závislosti na výsledku ústní obhajoby, známkou velmi dobře.

V Praze dne 1. října 2012,
Nicolas Maslowski